

روز بیست و هفتم: دوشنبه هفته پنجم

زیرا هر جایی که حسد و تعصب^۱ است، در آنجا فتنه و هر امر زشت موجود می‌باشد یعقوب ۳: ۱۶

کتاب یعقوب بسیار واضح و روشن درباره‌ی رفتار مسیحی صحبت می‌کند. یعقوب در این بخش از کتاب راجع به حکمت صحبت می‌کند. او در آیه ۱۳ می‌گوید کسی که حکیم باشد، آن را با رفتارش نشان می‌دهد (آیه ۱۳). ولی کسانی که حسادت یا خودخواهی داشته باشند نمی‌توانند حکیم باشند چون این چیزها متعلق به طبیعت گناه‌آلود و یا دنیا بوده و از آن خدا نیستند. یعقوب حتی پیش‌تر رفته و می‌گوید این خصوصیات شیطانی هستند. خداوند همانند انسان حسود نیست. انسانها زمانیکه فکر می‌کنند دیگران در چیزی بهتر از آنها هستند و یا چیزی را بیشتر از آنها دارند، حسودی می‌کنند. حسادت باعث می‌شود مردم به جای عضو بودن در یک خانواده‌ی دوست داشتنی تبدیل به رقیب یکدیگر شوند و این اختلالی است که یک مشارکت را به جایی می‌برد که شیطان می‌خواهد. اگر ما اتحاد داشته و یکدیگر را آن طور که باید دوست داشته باشیم، خداوند جلال یافته و انسانها اعمال نیک ما را دیده و احتمالاً مشتاق به شناختن خدای ما می‌شوند.

جاه طلبی خودخواهانه در یونانی، به آنانی اشاره دارد که دوست دارند رهبری کلی را به دست بگیرند ولی نه رهبری به معنای صحیح آن. این می‌تواند به شکل صحبت کردن پشت‌سر رهبران کلیسا درباره‌ی تصمیم گیریشان باشد که به نظر شخصی آنها منصفانه یا درست نیست. البته این جاه طلبی خودخواهانه تنها محدود به رهبران کلیسا نبوده و می‌تواند دیگر اعضا را نیز تحت تاثیر قرار دهد. رهبران علاقه دارند که شاگردان بیشتری را نسبت به دیگر گروه‌ها دور خودشان جمع کرده و یا در فضایی زیباتر و بزرگتر از دیگر گروه‌ها با هم ملاقات کنند. یا اینکه افراد دوست دارند در گروهشان بیشتر از دیگران صحبت کنند تا دیگران حکیم بودنشان را دیده و تحت تاثیر دانششان قرار گیرند. تمایل دیگر این است که افراد با گفتن اینکه از خداوند پیامی دریافت کرده‌اند، روحانیت خودشان را به دیگران نشان داده تا مورد تحسین دیگران قرار گرفته و در نظر آنها در جایگاه بالایی قرار گیرند. این رفتارها از انسانهای با خدا سر نمی‌زند.

یعقوب در عوض می‌گوید حکمت خدا صلح‌آمیز، ملایم، نصیحت‌پذیر، سرشار از رحمت و ثمرات نیکو و بری از تبعیض و ریا است (آیه ۱۷). شخصی که حکمت خدا را دارد در پی نشان دادن خودش نیست بلکه منتظر خدا بوده و به دنبال ایده‌های او است. آنها واقعاً بهترینها را برای کل گروه می‌خواهند. آنها مشکلی با مورد سوال و حتی مورد انتقاد قرار گرفتن ندارند زیرا آرامش خدا را دارند. این آرامش واقعی و حقیقی است. افرادی که حسادت یا جاه‌طلبی خودخواهانه دارند هرگز در آرامش نیستند چون همیشه در تلاش هستند بهتر و جلوتر از دیگران باشند.

همه انسانها گاهی دچار حسادت یا جاه‌طلبی خودخواهانه می‌شوند ولی نمی‌توان از این به عنوان بهانه استفاده کرد. اگر به حسادت و سوسه شديم و چشم و هم چشمتی را در گروه به وجود آوردیم، باید گوشه‌ای خلوت در سکوت نشسته و دعا کنیم تا بتوانیم خودمان را کنار گذاشته و به عیسی تمرکز کنیم. اگر به دنبال رتبه و مقام هستیم، باید صبر کرده و دعا کنیم و از خدا بخواهیم قلبمان را پاک کرده و پر از فیضش کند تا بتوانیم تنها به دنبال او باشیم.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

یعقوب فصل ۳

پرسشها برای اندیشیدن:

آیا تا به حال در رقابتی ناسالم قرار گرفته‌ام؟

آیا پشت سر کسی صحبت می‌کنم؟

دعا:

ای خدای مقدس و حکیم! زمانیکه به تو نگاه می‌کنیم، تو را پرستش می‌کنیم چراکه در تو آرامش و آسایش وجود دارد. کمکمان کن تا به جای جایگاه خودمان یا دیگران، به تو نگاه کنیم. کمکمان کن تا درک روشنی نسبت به تو و نیازمان به تو پیدا کرده تا بتوانیم به همه چیز از زاویه‌ی آرامش و اتحاد کلیسا نگاه کنیم. در نام عیسی مسیح، آمین!

^۱ ترجمه بهتر برای این کلمه، جاه‌طلبی خودخواهانه است.